

Valtiovarainministeriö
valtiovarainministerio@vm.fi

Suomen Tilintarkastajat ry on tilintarkastajia edustava edunvalvontajärjestö. Jäsenemme ovat tilintarkastuslain mukaisesti hyväksytyjä KHT- ja HTM-tilintarkastajia sekä JHTT-tilintarkastajia ja tilintarkastusalan ja taloushallinnon asiantuntijoita. Tavoitteenamme on auttaa tilintarkastajien ammattikuntaa menestymään sekä tuomaan lisäarvoa elinkeinoelämälle ja yhteiskunnalle. Taloudellista raportointia ja alan käytäntöjä edistämällä olemme mukana rakentamassa perustaa suomalaisen yhteiskunnan kilpailukyvyille ja hyvinvoinnille. Yhdistykseen kuuluu yli 90 % Suomessa toimivista hyväksytyistä tilintarkastajista.

VM071:00/2015 ja VM/1865/03.01.00/2015

LAKI VEROTUSMENETTELYSTÄ ANNETUN LAIN SIIRTOHINNOITTELUA KOSKEVIEN DOKUMENTTISÄÄNNÖSTEN MUUTTAMISESTA

Valtiovarainministeriö on pyytänyt kirjeellään 21.12.2015 lausuntoa Suomen Tilintarkastajat ry:ltä. Lausunnon kohteena on luonnos hallituksen esitykseksi laiksi verotusmenettelystä annetun lain siirtohinnoittelua koskevien dokumentointisäännösten muuttamisesta (lausuntopyyntö VM071:00/2015) ("Luonnos").

Suomen Tilintarkastajat ry ("ST") esittää lausuntonaan kunnioittaen seuraavaa.

Lausunnotte toimitetussa Luonnoksessa hallituksen esitykseksi ehdotetut muutokset vastaavat ST:n näkemyksen mukaan OECD:n BEPS-hankkeen toimenpiteen 13 ehdotuksia siirtohinnoitteludokumentoinnin rakenteen ja tietosisällön uudistamiseksi. ST:n tietojen mukaan vastaavan sisältöisiä lainsäädännön muutoshankkeita on vireillä useissa maissa. On erittäin toivottavaa, että siirtohinnoitteludokumentoinnin rakennetta ja sisältöä koskevat vaatimukset Suomessa ovat mahdollisimman yhdenmukaiset muiden maiden kanssa. Näin varmistetaan, että veroviranomaisille eri maissa annettavat tiedot ovat yhteneväiset samalla, kun siirtohinnoitteludokumentoinnin laatimiskustannusten nousua voidaan hillitä.

ST toteaa, että siirtohinnoitteludokumentoinnin sisältövaatimuksia tarkennetaan ja lisätään nykyisiin nähden. Tarkennukset ja lisäykset koskevat erityisesti aineettomia oikeuksia ja rahoitustoimintaa, joiden osalta vaaditaan merkittävästi aiempaa laajempia selvityksiä. Täysin uusi vaatimus on selostus viiden suurimman tuotteen tai palvelun tuotanto- ja toimitusketjusta. ST:n näkemyksen mukaan on selvää, että laajennetut sisältövaatimukset tulevat lisäämään yritysten siirtohinnoitteludokumentoinnin laatimisesta aiheutuvia kustannuksia.

ST toteaa, että ehdotetussa 14 b §:n 2 momentissa ehdotetut local filen tietovaatimukset eivät oleellisesti poikkea nykyisen 14 b §:n mukaisen siirtohinnoitteludokumentoinnin sisältö-

vaatimuksista. Tämän vuoksi hallituksen esityksessä olisi toivottavaa lausua eksplisiittisesti erityisesti local filen osalta, onko tarkoitus, että sisältövaatimus säilyy nykyisellään, vai onko sisältövaatimuksia tarkoitus muuttaa. Luonnoksessa olisi yleisemminkin suotavaa tuoda selkeämmin esille tavoiteltuja muutoksia nykyisiin dokumentointivaatimuksiin verrattuna.

Nykyiseen 500 000 euron oleellisuusrajaan ei esitetä muutosta. ST:n saamien tietojen mukaan siirtohinnoittelua koskeva valvonta kuten riskiarvioinnit ja siirtohinnoitteluverotarkastukset ovat pääsääntöisesti kohdistuneet viime aikoina huomattavasti tätä suurempiin konsernin sisäisiin liiketapahtumiin. Oleellisuusrajan merkittäväkään nosto ei ST:n näkemyksen mukaan heikentäisi materiaalisesti verohallinnon edellytyksiä valvoa yritysten siirtohinnoittelua. Ottaen huomioon laajennetut sisältövaatimukset ja niistä aiheutuvat kustannukset ST suosittelieekin oleellisuusrajan nostamista nykyisestä.

Luonnokseen sisältyy BEPS-toimenpiteen 13 mukainen ehdotus maakohtaisen selvityksen sisällyttämisestä osaksi siirtohinnoitteludokumentointia yrityksillä, joiden konsernituloslaskelman mukainen liikevaihto on vähintään 750 miljoonaa euroa. Toimenpiteen 13 liitteeseen¹ sisältyy maininta, ettei maakohtaisessa selvityksessä annettavien liikevaihtoa, voittoa ja veroja koskevien tietojen ole tarpeen täsmätä konsernitilinpäätöksen kanssa. Luonnoksessa ei ole vastaavaa mainintaa. Koska on luultavaa, että maakohtaisen selvityksen lukuja tulaaan joka tapauksessa vertaamaan konsernitilinpäätöksen lukuihin, olisi vastaava maininta väärinkäsitysten välttämiseksi syytä lisätä myös Luonnokseen.

Luonnoksessa asetetaan Suomessa yleisesti verovelvolliselle velvollisuus antaa maakohtainen selvitys siinä tapauksessa, ettei konsernin ylimmällä emoyhtiöllä ole velvollisuutta laatia vastaavaa selvitystä, tai asuu maassa, jonka kanssa Suomella ei ole maakohtaista selvitystä koskevaa tietojenvaihtosopimusta, tai verohallinto ei ole saanut selvitystä vaikka emoyhtiö asuu maassa, jossa velvoite laatia selvitys on. ST:n käsityksen mukaan tällaisten yleisesti verovelvollisten määrä tulee olemaan vähäinen. Suomessa toimivalla tytäryhtiöllä ei välttämättä ole keinoja saada maakohtaisen selvityksen edellyttämiä tietoja konsernista, mikäli konsernin ylimmällä emoyhtiöllä ei ole tarvetta muutoin kerätä vastaavia tietoja. Tästä huolimatta Suomessa toimivalle tytäryhtiölle voidaan määrätä jopa 25 000 euron veronkorotus maakohtaisen selvityksen toimittamatta jättämisestä. Sanktioluonteinen veronkorotus siis kohdistettaisiin yhteisöön, jolla ei mahdollisesti omasta halukkuudestaan huolimatta ole edellytyksiä laatia vaatimuksia vastaavaa maakohtaista selvitystä. ST katsoo, että sanktion määrääminen toisen yhteisön laiminlyönnin perusteella on oikeudellisesti arveluttavaa. ST:n käsityksen mukaan olisi kohtuullista ainakin harkita muuta siirtohinnoitteludokumentointia pidempää toimitusaikaa maakohtaiselle selvitykselle 14 d §:n 5 momentin tapauksissa, jotta siinä tarkoitetuilla tytäryhtiöillä olisi paremmat mahdollisuudet hankkia tarvittavat tiedot.

Luonnoksen arvioissa esityksen vaikutuksista todetaan, että maakohtaisen selvitysvelvollisuuden laatimisvelvollisuuden piiriin kuuluvat yritykset joutuvat joka tapauksessa laatimaan maakohtaisen selvityksen muita maita varten, joten (Suomessa) ehdotettujen säännösten ei siten tulisi aiheuttaa yrityksille kohtuuttomia uusia kustannuksia. Johtopäätös lienee oikea, mutta perustelu ei ole aivan paikkansa pitävä. Siirtohinnoittelun peruseriaatteisiin kuuluu, että kustannukset tulee kohdistaa niille, jotka hyötyvät vastaavasta suoritteesta. Näin ollen yrityksille syntyviä kustannuksia ei voida vyöryttää yksinomaan muiden maiden vaatimusten aiheuttamiksi.

¹ General Instructions for Annex III to Chapter V

Helsingissä 25. tammikuuta 2016

SUOMEN TILINTARKASTAJAT RY

Eija Niemi-Nikkola
hallituksen puheenjohtaja